

gør der også indimellem, og hvis man siger, at det er dem, der skal bestemme over vores salmebog – for den eneste demokratiske kontrol, ministeren i givet fald vil påberåbe sig, er Folketinget – så er det altså, jeg gør opmærksom på, at i henhold til grundloven, og grundlovsfædrene var altså ikke helt så blåøjede, som de bliver gjort til, var meningen altså, at folkekirken også skulle have sit eget demokrati og ikke være underlagt, og undskyld mig, helt vilkårlige ministerbeslutninger, eller hvad man nu kalder dem, udtalelser, og jeg har ikke hørt endnu, at ministeren har demteret, at det er den rene vilkårlighed.

Kl. 17.45

Søren Krarup (DF):

Jeg vil spørge kirkeministeren, om hun ikke er enig med mig i, at når i sin tid Christen Berg i 1880 definerede Folketinget som et principielt hedensk hus, så var det en ubetænksomhed, som han selv få år senere fortrød, fordi han indrømmede, at han var blevet ført bag lyset af Edward Brandes og Georg Brandes i det spørgsmål.

Så det var en misforståelse, og det er temmelig urimeligt, at fru Margrete Auken henholder sig til det, især i en sag, hvor realiteten jo er den, at et så gennemgribende folkeligt spørgsmål som den danske salmebog er blevet behandlet på den måde, at man over for et ministerielt diktat af kirkeminister Rechendorff møder dette kirkeministerielle diktat med en skepsis og en omtanke, der siger: Lad os drøfte det grundigere, og lad os se, om der virkelig er basis for det.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg er ikke så godt bevandret i citater og forhold fra Christen Bergs tid, men jeg tror på, at når hr. Søren Krarup fortæller os det, så er det rigtigt. Så jeg mener, det må forholde sig sådan.

Til fru Margrete Auken: Jeg kan bare overhovedet ikke forstå, at fru Margrete Auken ikke kan høre efter, hvad der bliver sagt. Jeg ved ikke, om fru Margrete Auken lagde mærke til, at jeg sagde, at kirkeministeren træffer afgørelse på baggrund af rådgivning af teologisk art og på baggrund af en betænkning og så selvfølgelig også en høring af kirkefolket, dem, det her drejer sig om. Hvordan kan man som folkesocialist være imod det? Det forstår jeg overhovedet ikke. Men det er vel viljen, det skorter på, og den blokerer jo nogle gange for hørelsen.

Formanden:

Fru Margrete Auken, sidsterunde.

Margrete Auken (SF):

Det her minder mig om de ikke altid lige glade 1970'ere, når der var nogen på venstrefløjen – hvortil jeg bestemt ikke hørte – som påberåbte sig masserne. Massernes kamp, sagde de så, og når vi så en gang imellem spurgte dem: Hvorfra ved I, at I repræsenterer masserne? mistede de sådan lidt mælet, men sagde så, at de havde jo ret, de havde sådan ret. Og vi sagde: Der er altså kun én måde, hvorpå man kan konstatere, om man har masserne bag sig, og det er ved frie, hemmelige valg.

Og at hr. Søren Krarup har indføjet en ny bestemmelse i den danske grundlov, nemlig at man skal være folkekirkekristen for egentlig at have ret til at sidde her, er altså det vitterligste vås, og jeg er lidt forskrækket over at høre det komme frem her lige få dage efter, at hr. Søren Krarup har underskrevet grundloven. Det er kun os, der skal underskrive grundloven. Men det er en sag, vi vil tage op på anden led.

Jeg vil godt sige til ministeren, at hvis jeg må give et råd, så ville jeg altså ikke lade mig vejlede hverken af hr. Søren Krarup eller hr. Jesper Langballe, for så får vi altså mange morsomme debatter i salen. Og så vil det ønske, som efterhånden er blevet ganske bredt – det er hr. Søren Krarup ikke klar over, men det er faktisk blevet ganske bredt – at man godt vil have det demokrati, som har været lovet os i halvandet hundrede år, få en medvind, som jeg tror at selv ministeren vil blive lidt overrasket over orkanformen i.

Formanden:

Selv om det er det 29. spørgsmål i dag, er det stadig væk spørgsmål til ministrene og ikke en intern debat mellem Folketingets medlemmer.

Søren Krarup (DF):

Ja, så er det også et spørgsmål, jeg stiller til ministeren.

Er ministeren, der ikke er helt så gammel som jeg, men dog alligevel bevæger sig op i samme område, ikke enig med mig i, at debatterne her jo minder temmelig trættende om 1970'erne, hvor jeg også oplevede fru Margrete Auken – dengang hed hun ikke fru, men i hvert tilfælde var hun meget lig sig selv i dag, og det vil sige, at man også dér måtte finde sig i, at aldeles meningsløse spørgsmål blev udkastet som den højere sandhed?

Jeg har naturligvis ikke sagt, at man skal være folkekirkekristen for at sidde her i dette Folke-